

Nefsime 2

– Mustafa Sade · 17 Aralık 2014

Her arzunu yaptım doymadın bende
Sen bana bir bahçe, ben güldüm sende;
Tutunacak bir yer koymadın bende
Beni ağlattıkça ben güldüm sende.

Ne helal bıraktım ne de haramı
Tek sen çekme dedim kederi, gamı
Unuttum yolumu, haklı davamı
Beni karaladın, ben sildim sende.

İki günü bana asır eyledin
İyilik yapmamı kusur eyledin
Hür gezdirdin amma esir eyledin
Zehire kardığın ben baldım sende.

Hiç toz kondurmadım, hep sahiplendim
Ben senin cismindim, sen benim kendim
Ne seni alt ettim ne bir gün yendim
Sen bende var oldun, ben kaldım sende.

Sen mutlu oldukça bitirdin beni
Ne bataklık varsa batırdın beni
Hep derde, belaya götürdün beni
Sen bana bir deniz, ben saldımsende.

Kitaplar yutan sen, hâlâ bilgisiz
Şerde şakıyorsun hâyırda dilsiz
Amelin ilimsiz, ilmin amelsiz
Ne bir şey öğrendim, ne bildim sende.

Tattıran sana ben türlü lezzeti
Alan sensin benden iffet, izzeti
Zalimsin, nankörsün sözün özeti
Bende yaşadıkça ben öldüm sende.

21 HAZİRAN 2006